

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2015

Αριθμ. Πρωτ. 148/2015

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β'

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ,

ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Ιησοῦς Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἔν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ
φραγμοῦ λύσας» (Εφεσ. 2,14)

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο άνθρωπος πλάσθηκε από τον Θεό της αγάπης με φύση ειρηνική. Και η σχέση του ανθρώπου με τον Δημιουργό του μέσα στον παράδεισο ήταν απόλυτα ειρηνική. Από τη στιγμή όμως που ο άνθρωπος ύψωσε το εγώ του ως σημαία ανταρσίας, αυτή η ειρηνική σχέση με τον Θεό διαταράχθηκε. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος ύψωσε το ατομικό του θέλημα πάνω από το θέλημα του Θεού, η ειρήνη φυγαδεύτηκε από την καρδιά του. Τότε υψώθηκε «τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ» ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.

Τον μεσότοιχο του φραγμού γκρέμισε με την ενανθρώπησή Του ο Υιός του Θεού. Ο Ιησούς Χριστός στάθηκε μετέωρος μεταξύ ουρανού και γης, άπλωσε τα χέρια του και ειρηνοποίησε τη γη με τον ουρανό. Ένωσε τον άνθρωπο με τον Θεό και δημιούργησε ανθρωπότητα νέα, φέρνοντας την ειρήνη. Η ειρήνη αυτή έχει κατεύθυνση διπλή: είναι συμφιλίωση των ανθρώπων με τον Θεό, αλλά και συμφιλίωση των ανθρώπων μεταξύ τους. Εγγυητής της ειρήνης έγινε ο Κύριός μας, ως ακρογωνιαίος λίθος του σώματος της Εκκλησίας.

Μας κάλεσε να γίνουμε σπλαχνικοί, τιθασεύοντας τον εγωισμό μας. Μας κάλεσε να θεωρήσουμε πλησίον ανθρώπων αλλά και Θεού εκείνον που σπλαχνίζεται. Εκείνον που αυτονόητα στηρίζει τον άλλο, όχι διότι υπάρχει σχέση μαζί του φυλετική, εθνική ή θρησκευτική, αλλά διότι αυτό επιτάσσει η καρδιά του. Μας δίδαξε την σπλαχνική αγάπη ως μοναδικό μέτρο αξιολόγησης της πίστης, των προθέσεων και των πράξεών μας.

Κι όμως ο άνθρωπος συχνά αποτυγχάνει να θέσει ειλικρινά στον εαυτό του το ερώτημα: είμαι πλησίον στον συνάνθρωπο; Συνεχίζει να υψώνει τον δικό του μεσότοιχο του φραγμού, ελπίζοντας μάταια να αφήσει έξω την δυστυχία του κόσμου. Κι όμως τον μεσότοιχο του φραγμού διαβρώνουν τα δάκρυα εκείνων που ζητούν βοήθεια. Τον μεσότοιχο του φραγμού γκρεμίζουν, ως άλλα τείχη της Ιεριχούς, οι οιμωγές των απελπισμένων. Τον μεσότοιχο του φραγμού αλώνουν στρατιές αναγκασμένων με μόνο πολιορκητικό κριό την απόγνωση.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η προσφυγική κρίση που χτύπησε και διέρρηξε τις θύρες της Ευρώπης, απέδειξε στην πράξη ότι όσα τείχη κι αν υψωθούν, όσοι φράκτες κι αν απλωθούν, όσα ναρκοπέδια κι αν φυτευτούν, η απόγνωση σπάει τα στεγανά και αναζητά έμπρακτη κατανόηση. Αν όμως χιλιάδες πασχίζουν να ξεφύγουν από το καμίνι του εμφυλίου πολέμου στη Συρία, εκατομμύρια είναι εκείνοι που σε Αφρική και Μέση Ανατολή θεωρούν την Ευρώπη γη της επαγγελίας, γη που πασχίζουν να προσεγγίσουν διακινδυνεύοντας την ίδια τους τη ζωή.

Στις μέρες μας μέτρο αξιολόγησης της ευσπλαχνίας μας οφείλει να είναι όχι μόνο η ετοιμότητά μας να συντρέξουμε τον πρόσφυγα, ανεξάρτητα από την σύσταση του αίματός του, το χρώμα του δέρματός του ή τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Η ευσπλαχνία μας κρίνεται από την ετοιμότητα της χριστιανικής μας συνείδησης να επαναστατήσει και να απαιτήσει όχι απλά τον έλεγχο της κρίσης, αλλά την θεραπεία των αιτίων που την τροφοδοτούν.

Και η θεραπεία θα έρθει μόνο εάν την εισαγωγή της δυστυχίας αντικαταστήσει η εξαγωγή στις πατρίδες που πληθυσμιακά αιμορραγούν των αξιών που άνθισαν και κάρπισαν στην Ευρώπη, με πρωτεύουσα την αξία της χριστιανικής αγάπης. Μόνον έτσι θα ανακοπεί το ατέλειωτο ανθρώπινο ποτάμι της δυστυχίας, αλλά και θα σταματήσει να επιβιβάζεται λαθραία στις βάρκες της απόγνωσης το μίσος της τρομοκρατίας.

Ο Μέγας Βασίλειος είπε: «Τόσους αδικείς, όσους θα μπορούσες να βοηθήσεις» (Ομιλία περί πλεονεξίας, PG 31, 276A-277B). Εγώ θα προσέθετα ότι και τους εαυτούς μας αδικούμε, όταν αφήνουμε στον αγρό της δυστυχίας να φυτρώνουν τα αγκάθια της τρομοκρατίας. Ας μη σπείρουμε λοιπόν την απάρνηση, διότι θα συνεχίσουμε να θερίζουμε την απόγνωση των άλλων και τον φόβο τον δικό μας. Ας σπείρουμε την αγάπη και την ειρήνη, όπως έκανε ο Κύριός μας, ο γεννηθείς προς ευαγγελισμό της ειρήνης προς όλους τους ανθρώπους, «τοῖς μακράν καί τοῖς ἐγγύς». (Εφεσ. 2,17)

Χρόνια Πολλά!

†Ο Πάπας καί Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Εν τη Μεγάλη Πόλει της Αλεξανδρείας

Χριστούγεννα 2015